Dosarul nr. 5r-3959/2024
4-24118421-12-5r-18102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

05 martie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Ion Chirtoaca
Grefierului Diana Cristea
Cu participarea:
Apărătorului petiționarului Mihail Mișcoi
În absența:
Agentului constatator Eduard Primac
Petiționarului Anatolie Timuș
Victimei Olga Timuș

examinând în ședința de judecată publică în limba română, contestația depusă de cet. **Timuș Anatolie**, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, împotriva deciziei de sancționare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 423450 din 02.10.2024, întocmită de către agentul constatator al IP Râșcani a DP mun. Chişinău a IGP, Primac Eduard, pe semnele contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, prin care **Timuș Anatolie** a fost sancţionat cu amendă în mărime de 10 unități convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 500 de lei, instanța de judecată, -

c o n s t a t ă:

1. La 02.10.2024, la ora 16:10, agentul constatator al IP Râșcani a DP mun. Chişinău a IGP, Primac Eduard a încheiat procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 423450 în absenţa făptuitorului, prin care **Timuș Anatolie** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional şi a fost sancţionat cu amendă în mărime de 10 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 500 de lei.

2. În fapt, potrivit procesului verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile lui **Timuș Anatolie** a fost reținută săvârșirea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, pe faptul că la 30.09.2024, ora 13:21, aflându-se în mun. Chișinău, str. Florilor 32/2, manifesta comportament neadecvat exprimat prin cuvinte necenzurate și jignitoare în adresa cet. Timuș Olga.

3. Nefiind de acord cu decizia de sancționare emisă de agentul constatator pe procesul-verbal seria/nr. MAI06 423450 din 02.10.2024 în temeiul art.69 alin.(1) Cod Contravențional, la data de 23.06.2023 contravenientul **Timuș Anatolie** a depus contestație în temeiul art.448 Cod Contravențional, solicitând anularea procesului-verbal seria/nr. MAI06 423450 din 02.10.2024 ca fiind ilegal, neprobat și neîntemeiat, menționând că agentul constatator i-a încălcat drepturile neasigurându-i un interpret, acesta fiind vorbitor de limba rusă.

4. În ședință de judecată, *apărătorului petiționarului, Mihail Mișcoi*, în ședință de judecată a solicitat admiterea contestației, agentul constatator nu a prezentat nici o probă care să demonstreze vinovăția cet. Timuș Anatolie.

5. În ședință de judecată *agentul constatator, victima* cât și *contravenientul* nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin avizele de recepție anexat la dosar, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Ascultând părțile în ședință de judecată, analizând contestația, materialele relevante ale cauzei și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

6. Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 423450 din 02.10.2024 a fost înaintată de către petiționar la 11.10.2024, fiind înregistrată în cancelaria autorităţii constatatoare cu nr. de intrare „8058”, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

7. Astfel, instanța remarcă că petiționarul **Timuș Anatolie** a fost sancționat în temeiul art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, *injuria, adică vorbele sau faptele care lezează onoarea şi demnitatea persoanei*.

8. *În drept*, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

9. Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

10. În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

11. Subsecevent, cu referire la probe, art. 425 alin. (6) lit. c) din Codul contravenţional, consacră că *nu pot fi admise ca probe informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare*.

12. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

13. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 423450 din 02.10.2024.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

14. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

15. Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezența făptuitorului/petiționarului **Timuș Anatolie**, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional şi fiind notificat privind inițierea cauzei contravenționale, cu asigurarea dreptului de a depune explicații, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

16. Instanţa statuează în vederea certitudinii aducerii la cunoştinţă a drepturilor şi obligaţiilor făptuitorului inclusiv prin precizarea acestora în partea *verso* a actului contestat, pentru primirea căruia, acesta a confirmat prin semnătura sa olografă în rubrica nr. 19 din procesul verbal cu privire la contravenţie.

17. În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa.

18. În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

19. În concluzie, instanţa atestă că procesul verbal a fost întocmit de către agentul constatator în prezenţa petiţionarului, astfel neconsemnarea în proces a unor date insignifiante conform art. 443 din Codul contravenţional sau rectificări care nu crează incertitudini şi în privinţa cărora nu există obiecţii, nu poate afecta esenţial fondul cauzei în această situaţie, or petiţionarului nu i-a fost adusă o atingere directă şi gravă drepturilor sale şi garanţiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, inclusiv la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanţa apreciază neajunsurile admise de agentul constatator ca fiind irelevante şi insignifiante în raport cu fondul cauzei.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie.

Instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul consideră că nu este vinovat în comiterea faptei imputate, în acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al

Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

20. La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

21. Subsecvent, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție denotă o informaţie pertinentă la caz, însă urmează a fi examinat în raport cu alte probe existente la dosar şi explicaţii ale părţilor.

22. Astfel, instanța remarcă că petiționarul **Timuș Anatolie** a fost sancționat în temeiul art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, *injuria, adică vorbele sau faptele care lezează onoarea şi demnitatea persoanei*.

23. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată în procesul verbal cu privire la contravenţie și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost susţinută de agentul constatator prin următoarele probe: procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 423450 din 02.10.2024; raport din 15.12.2022; raport din 30.09.2024; explicațiile cet. Timuș Olga din 30.09.2024; raport din 01.10.2024; raport din 30.09.2024; proces-verbal privind actele de constatare din 02.10.2024; raport din 02.10.2024.

24. În contradictoriu de către partea apărării a fost prezentat și cercetat un CD cu înregistrare video unde se atestă faptul că cet. Timuș Anatolie este la ușa unui apartament care se prezumă a fi apartamentul unde locuiește cet. Timuș Olga, unde acesta bate la ușă și efectuează apeluri telefonice persoanei care este înregistrat în contacte ca „Жена”.

25. În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul verbal cu privire la contravenție*.

26. La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

27. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 423450 din 02.10.2024 nu face dovada certă cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

28. Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că în scopul învinuirii aduse, agentul constatator a prezentat procesul verbal cu privire la contravenție, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, și alte probe, iar prin urmare, pentru susținerea acestora, urma să se prezinte în

ședința de judecată sau cel mult să prezinte alte probe incontestabile cu privire la cele constatate, îndeosebi în situația în care petiționarul a prezentat o versiune contrară, însă la caz, au fost acumulate probe care în mod evident exclud cele stabilite de agentul constatator.

29. În aceste condiții, instanța constată că agentul constatator, *a priori* urma să acumuleze probe suplimentare în vederea stabilirii adevărului şi a combate versiunea înaintată de făptuitor, or în condiţiile versiunii contrare din apărare, instanța va acorda o valență anume principiului *in dubio pro reo*, care acționează.

30. În subsidiar, instanța mai notează că contravenția incriminată, reieșind din trăsăturile specifice ale modalității de comitere, a fost susceptibilă şi necesară de a fi probată prin alte informaţii suplimentare, care nu au fost acumulate de agentul constatator, fiind în mod obligatoriu necesar administrarea unor probe suplimentare.

31. Astfel, cercetând materialele cauzei inclusiv declarațiile pretinsei victime, instanța de judecată concluzionează că procesul verbal cu privire la contravenţie este bazat doar pe plângerea înaintată de către pretinsa victimă, or conform materialelor cauzei contravenționale nu se atestă nici o probă ce ar demonstra vinovăția petiționarul **Timuș Anatolie**, în comiterea contravenției imputate acestuia.

32. Așadar, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 423450 din 02.10.2024 nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

33. La acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei, impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare şi în contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului.

34. Or, instanța de judecată reiterează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și a subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul IP Râșcani a DP mun. Chişinău a IGP, Primac Eduard a pus în exclusivitate plângerea cet. Timuș Olga, pe când unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită petiționarul.

35. Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, în condiţiile dezacordului făptuitorului cu cele incriminate, agentul constatator urma să identifice fapta nu doar pe baza constatărilor personale, dar și în baza unor probe acumulate, cu trăsături decisive în speţă.

36. Totodată, demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, iar în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

37. Respectiv, instanța nu poate fi de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului verbal cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competența poliției, însă nu

poate trece cu vederea că atunci când *de facto* este posibilă acumularea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația şi posibilitatea de a-l acumula, fapt ce nu a fost realizat în speță.

38. În acest context, instanţa consideră că agentul constatator din cadrul IP Râșcani a DP mun. Chişinău a IGP, Primac Eduard a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului sau proba testimonială ce ar dovedi cele stabilite de el, dar nici nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite.

39. Prin urmare, la caz operează art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obținut alte probe în susținerea procesului verbal de contravenție contestat, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

40. De asemenea, conform prevederilor art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existența unui temei din cele prevăzute la articolul 441, instanța încetează procesul contravențional.

41. Subsecvent, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

42. Raportat la cele arătate în cauză și având în vedere prezumția de nevinovăție de care se bucură persoana acuzată, potrivit legislației naționale și internaționale, prezumție care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, raportând la circumstanțele cauzei, instanţa va statua că **Timuș Anatolie** nu se face vinovat de săvârșirea contravenției imputate şi va dispune încetarea procesului contravenţional, din motivul că nu există fapta contravenţiei în acțiunile acestuia.

43. În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația cet. **Timuș Anatolie** împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 423450 din 02.10.2024, întocmită de către agentul constatator al IP Râșcani a DP mun. Chişinău a IGP, Primac Eduard, pe semnele contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare expusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 423450 din 02.10.2024 întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, prin care **Timuș Anatolie** a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 10 (zece) de unități convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 500 (cinci sute) de lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Timuș Anatolie**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției în acțiunile acestuia.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Ion Chirtoaca**